

वा० रा०

॥ १०२ ॥

॥ ७ ॥ कस्यांश इति पृष्ठा स्वयमेव निश्चिनोति ॥ भरतस्येति ॥ लक्ष्मणेन मया च रावणवधबलवृणवधो भरतशत्रुघ्नाभ्यां कार्य इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ आसनं हित्वा आसनादुत्थाये
त्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ पूर्वत्वद्वियोगदुःखितस्य भरतस्य पुनरपि क्लेशाय प्रेषणमयुक्तमित्याशयेनाहार्येणेति ॥ आर्येण त्वया शून्यायोध्या भरतेन पालिता ॥ आर्यस्यागमनं प्रति

प्रतिज्ञाय तदा तेषां मुनीनामुग्रतेजसां ॥ स भ्रातृन्सहितान्सर्वानुवाच रघुनंदनः ॥ ७ ॥ कोहंतालवणं वीरः कस्यांशः स विधीयतां ॥ भर
तस्य महाबाहोः शत्रुघ्नस्य च धीमतः ॥ ८ ॥ राघवेणैव मुक्तस्तु भरतो वाक्यमब्रवीत् ॥ अहमेतं वधिष्यामि ममांशः स विधीयतां ॥ ९ ॥
भरतस्य वचः श्रुत्वा धैर्यशौर्यसमन्वितं ॥ लक्ष्मणावरजस्तस्थौ हित्वा सौवर्णमासनं ॥ १० ॥ शत्रुघ्नस्त्वब्रवीद्वाक्यं प्रणिपत्य नराधिपं ॥
कृतकर्म महाबाहुर्मध्यमोरघुनंदन ॥ ११ ॥ आर्येण हि पुरा शून्या त्वयोध्या परिपालिता ॥ संतापं हृदये कृत्वा आर्यस्यागमनं प्रति ॥
॥ १२ ॥ दुःखानि च बहूनीह अनुभूतानि पार्थिव ॥ शयानो दुःखशय्यासु नंदि ग्रामे महायशाः ॥ १३ ॥ फलमूलाशनो भूत्वा जटीचीरध
रस्तथा ॥ अनुभूयेदृशं दुःखमेपराघवनंदनः ॥ १४ ॥ प्रेष्ये मयि स्थिते राजन् न भूयः क्लेशमाप्नुयात् ॥ तथा ब्रुवति शत्रुघ्ने राघवः पुनरब्रवी
त् ॥ १५ ॥ एवं भवतु काकुत्स्थः क्रियतां मम शासनं ॥ राज्यं त्वामभिषेक्ष्यामि मयोस्तु नगरे शुभे ॥ १६ ॥ निवेशय महाबाहो भरतं यद्यवे
क्षसे ॥ शूरत्वं कृतविद्यश्च समर्थश्च निवेशने ॥ १७ ॥ नगरं यमुना जुष्टं तथा जनपदान् शुभान् ॥ यो हि वंशं समुत्पाद्य पार्थिवस्य निवे
शने ॥ १८ ॥ न विधत्ते नृपंतन्नरकं सहिगच्छति ॥ सत्वं हत्वा मधुसुतं लवणं पापनिश्चयं ॥ १९ ॥ राज्यं प्रशाधि धर्मेण वाक्यं मे यद्यवेक्ष
से ॥ उत्तरं च न वक्तव्यं शूरवाक्यान्तरे मम ॥ २० ॥

तावत्पर्यंतं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रेष्ये विशिष्य भरतस्य नियोज्ये ॥ १५ ॥ १६ ॥ यद्य
वेक्षसे अक्लेशनीयत्वेनेति शेषः ॥ तदा भरतं निवेशयान्नैव स्थापयेत्यर्थः ॥ निवेशने नूतननगरनिवेशने त्वंसमर्थः ॥ १७ ॥ मयोर्नगरे त्वामभिषेक्ष्यामीति यदुक्तं ॥ तत्र हेतुमा
ह ॥ योहीति ॥ निवेशने नगरे ॥ १८ ॥ नृपं तत्र उत्पादितवंशनृपराज्ये ॥ १९ ॥ उत्तरं न वक्तव्यं लवणं हत्वा त्वत्समीप एव मया स्थेयमित्यादि न वाच्यमित्यर्थः ॥ २० ॥

उ० कां०

॥ १०२ ॥